

give fyldige Oplysninger om Udgift og Indtægt og Forholdene i øvrigt, da det vil afhænge af Vinterens Beskaffenhed. Jeg tror, at man uden at gaa nogen for nær kunde have tilføjet, at det ogsaa vil afhænge af Klitinspektørens Lune. Klitinspektøren hævder nemlig, at Træbestanden ikke taaler en stærkere Skovning, og Afsætningsforholdene taaler heller ikke, at der skoves stærkere, men Folk, der er kyndige i Plantning, mener noget andet. Som alt nævnt er der meget store Plantager i disse Egne, og der kunde ryddes ret store Arealer, idet Plantningsmaaden efter de samme sagkyndiges Udtalelser heller ikke er saa helt ideel; den er ikke i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa man gaar frem nu, da man beplanter hver 3die Række med Skovfyr, Gran og Bjergfyr, og der er udstrakte Arealer, hvor Bjergfyren, denne forkrøblede Plante, som halvvejs kravler henad Jorden, er tjenlig til at ophugges, tjenlig til at skoves; man mener deroppe, at der her kunde sættes et stort Arbejde i Gang. Til Støtte for denne Opfattelse, som det maaske kan synes noget mærkeligt at fremsætte i Modsætning til Klitinspektøren, henviser jeg til samme Betænkning fra Arbejdsudvalget, hvor der for Hedeplantagernes Vedkommende er udtalt, at man gerne vil have foretaget Udhugst nu i Vinter og gravet Huller, saa Udplantningen kan begynde til Foraaret. Det er ganske afgjort, at dette kan lade sig gøre der, og det, som disse sagkyndige, der vel nok kan staa Maal med Klitinspektøren, mener at kunne bringe i Anvendelse, maa vel ogsaa kunne anvendes i de Egne, jeg her omtaler. Og hvad Afsætningsforholdene angaar, er det en Egn, der er meget fattig paa Tørvemoser og Løvskove. Man kan afgjort i Købstæderne, i Thisted, og i de store Stationsbyer, navnlig i Fjerritslev, afsætte alt det, der hugges. Det er indgaaet et Andragende til den højtærede Landbrugsminister fra Beboerne i den store Stationsby Fjerritslev om, at der maa blive skovet i den store Kollerup Plantage; der er for Tiden 30 Arbejdsmand uden Beskæftigelse i Stationsbyen Fjerritslev — det være ogsaa nævnt til Belysning af, hvor vanskelige Forholdene allerede har udviklet sig —, og Stationsbyens Beboere vil købe disse Effekter fra Plantagen. Jeg haaber, at dette Arbejde maa blive sat i Gang, hvilken Skæbne saa end det store Forslag faar. Sagen er nemlig den, at det ikke brin-

ger nogen Udgift for Staten; Staten skal kun staa i Forskud med Pengene, idet det hævdes, og jeg ved, det er rigtigt, at det er en god Forretning at handle med dette Brænde. — Jeg haaber, at de Bemærkninger, jeg her har fremsat, maa blive optaget med Velvillie af den højtærede Landbrugsminister; jeg tror, det vil være til Gavn for Befolkningen deroppe, til Gavn for Smaakaarshjemmene, og efter sagkyndiges Udtalelser vil Plantingernes Kultur højnes, og Staten vil tjene Penge ved, at man sætter disse Arbejder i Gang. I Betragtning af det sidste haaber jeg, at Ministeren uden Hensyn til, om den anden store Plan i øvrigt vedtages, maa have Held til at overvinde Betænelighederne hos Sagkundskaben, den Sagkundskab, som jeg, som de faa Tilhørere i dette Ting har forstaaet, ikke nærer synderlig stor Tiltro til, og som jeg ved adskillige andre nærer lige saa ringe Tillid og Tiltro til.

Jeg vil gerne til Slut bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for det Arbejde, han har udført for de 3 Sognes Befolkning deroppe, hvor Vejlerne er beliggende. Jeg har haft den Ære at omtale Sagen ved tidligere Lejlighed, og jeg vilde ikke være kommet ind derpaa, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Kragh stærkt havde kritiseret Landbrugsministerens Optræden i et lignende Tilfælde nede i Ringkøbing Amt. Jeg kunde tænke mig, at Forhistorien, som vi nok faar at høre, naar den højtærede Landbrugsminister faar Ordet, kunde forklare de Vanskeligheder, som Fiskerne nede ved Stadil Fjord er kommet i. Men, som sagt, jeg vil takke Ministeren for, at han i denne Sag fra Thisted Amt har taget det Standpunkt at gaa til Retssag overfor de paagældende Ejere af Arealerne, som saa ganske har forsømt at bringe Koncessionen til Udførelse. Jeg skal ikke komme ind paa denne Sags Historie, men kun sige, at det var først, da den nuværende Landbrugsminister kom til, at der kom Fart i Sagerne. Ganske vist var der ogsaa i Hr. Madsen-Mygdals Ministertid Repræsentanter for Befolkningen i Ministeriet, og tilsyneladende mødte man Velvillie, men det var, som om en usynlig Haand styrede Sagerne, og selv om man ikke har en Professor Larsen i Landbrugsministeriet, saa var det akkurat, som om ethvert af Ministerens Fjed i denne Sag blev meget nøje overvaaget; saa først den Gang, den nuværende Landbrugsminister kom til, og efter at